

در مسیر استاد عابدی

سیده بلقیس فاطمه حسینی*

ای انیس خاطر محزون امیر عابدی
ملک دل ویران شد و خالی سریر عابدی
نسخه‌ها سر در غبار و سینه‌ها تاریک و سرد
شب نمی‌تابد دگر ماه منیر عابدی
مجمع دانش خموش و صفحه کاغذ سیاه
خامه مانده بی‌صدا آه از صریر عابدی
خواجہ پیری گشت نالان قزوه شد دلتنگ و گفت
نیست در هندوستان دیگر نظیر عابدی
با کریم برزگر تاج المآثر گریه کرد
تا کند یاد از دل روشن ضمیر عابدی
عشق مردم موج می‌زد در دلش از هر گروه
عشق مولا جوش می‌زد در غدیر عابدی
همچو اظہر همچو یوسف همچو یاران شریف
گام برداریم باید در مسیر عابدی

* استاد فارسی دانشگاه دهلی، دهلی.